

Enrique Puig Climent

DELEGAT DE SECOT A BARCELONA

“L'objectiu de Secot és tornar a la societat el que la societat ens va permetre adquirir: l'experiència”

“La jubilació és com una taula de tres potes.

La primera pota és la salut, la segona no tenir problemes econòmics i l'última és l'ocupació”

Nascut a València el 1936, l'Enrique Puig va estudiar peritatge industrial tèxtil amb la idea de treballar a l'empresa familiar. El destí però, el va portar a la casa Hispano Olivetti on desenvoluparia tota la seva carrera professional fins a la jubilació. No obstant, la seva activitat no va acabar aquí. Dos mesos després de prejubilarse, entrava a formar part de Secot (Seniors Españoles para la Cooperación Técnica). Una entitat formada per directius retirats que de forma voluntària i sense rebre cap retribució, assessoren tothom qui vulgui ajuda per tirar endavant el seu projecte empresarial.

Quina ha estat la seva experiència laboral?

Quan encara estudiava, vaig veure un anunci que deia: “Hispano Olivetti requisa peritos industriales” i el vaig respondre. Després d'uns mesos, vaig trobar un company d'estudis que em va dir que anava a l'Olivetti per fer una entrevista. Aleshores em vaig recordar que jo també els havia escrit i vaig pensar que si ell hi anava jo també podia. Així que me'n vaig anar cap allà sense que m'haguessin cridat i això al director li va fer gràcia. I el que va començar com una broma, després va resultar que seria la meva feina de per vida.

Tota una vida a la mateixa empresa...

Sí, fins que em vaig prejubilat ara fa 8 anys. Però als dos mesos ja entrava a Secot.

Com va ser això?

Quan em vaig jubilar la meua filla estava preocupada perquè pensava que una persona com jo, acostumada a treballar de vuit a vuit, no sabia què fer tantes hores a casa. I un dia em va portar una revista on parlaven de Secot. Vaig trucar, em va semblar interessant i al mes de maig ja en formava part.

Com la viu vostè la jubilació?

La jubilació és com una taula de tres potes, que són les més estables. La primera pota és la salut, perquè sense salut poca cosa pots fer, la segona pota és no tenir problemes econòmics i l'última és l'ocupació. I l'ocupació no són els hobbies. Això de dir, ara llegiré tot el dia o faré barquets tots els dies... això dura tres mesos. Després, la vista ja la tens cansada, l'esquena et fa mal d'estar assegut... No, els hobbies han de continuar sent hobbies fins i tot a la jubilació. El temps s'ha d'ocupar amb altres coses. Per això, penso que si tens les tres potes, la jubilació és la millor etapa de la vida. La jubilació et lliura de les obligacions i et permet fer el que t'agrada al teu aire.

Però aquí a Secot vostè té una responsabilitat...

Sí, però el voluntari té la llibertat d'escollir el temps que vol dedicar a la seva activitat. Al matí, a la tarda, tantes hores o tants dies a la setmana... L'obligació és sempre ètica.

Per a Enrique Puig a la jubilació no és el moment de necessitar un càrrec. Per això, abans de ser escollit delegat, ja va deixar clar que ell optava a les funcions i no al càrrec

Així doncs, el voluntariat és la millor opció a la jubilació?

Sí, el voluntariat és una ocupació que fas perquè vols i que s'ajusta a les teves habilitats i gustos.

Quin és l'objectiu de Secot?

L'objectiu de Secot és tornar a la societat el que la societat ens va permetre adquirir: l'experiència. Nosaltres tenim dues màximes: la primera és que venim aquí a aplicar la nostra experiència, no a explicar-la. I la segona és que la nostra experiència no ha de ser una llosa que aixafi la il·lusió de l'assessorat. Quan algú ve aquí amb un projecte, per a aquella persona és el 100% de la seva il·lusió. I si veiem que la seva idea no rutllarà o que no està madurada, mirarem de fer-la reflexionar.

“El voluntari té la llibertat d'escollir el temps que vol dedicar a la seva activitat. L'obligació és sempre ètica.”

Tenen molts casos?

Tenim uns 600 casos l'any, la majoria de joves emprenedors. I a uns els ajudem a muntar la seva idea i a d'altres a desmuntar-la. Hi ha persones que vénen amb idees que no són viables econòmicament, d'altres que vénen amb les idees poc madurades... La majoria són micro i petita empresa.

Com funciona Secot?

Hi ha 6 grups de treball i cada grup té 15 senyors i un coordinador. També hi ha un

comitè de direcció. Els grups són heterodoxos i la idea és que siguin una unitat gestionable, amb especialitats de tota mena. Els grups es reuneixen un dia a la setmana per canviar impressions dels casos que porten. Després, un dia a la setmana es reuneix el comitè de direcció format pels coordinadors, el delegat i alguns membres invitats. Ara mateix som 128 persones però no totes estan actives. Hi ha un setè grup que està format pels que s'han jubilat dins la jubilació.

A qui animaria que entrés a Secot?

A Barcelona tenim cua. Per contra, a Reus, ens fa falta gent. Necessitem gent que hagi estat directiu o executiu d'una empresa, en l'especialitat que sigui, i que estigui disposada a transmetre la seva experiència als altres sense cap retribució. La nostra especialitat és l'experiència i el sentit comú. Els coneixements tècnics els ha de tenir qui munta l'empresa. Volem professionals que estiguin habituats a tenir diversos problemes sobre la taula i que sàpiguen analitzar, sintetitzar, ordenar, dirigir...Gent que tingui visió global per analitzar els projectes que els presenten.

S'ha plantejat mai deixar el voluntariat?

No, jo ara he fet 70 anys, sóc aquí des dels 63 i no m'ho plantejo. Home, quan deixi el càrrec de delegat, el juny de l'any vinent, continuaré a nivell d'assessor que és el més divertit i el que t'obliga a estar actiu i al dia.